

NVK:n Avio-

Osa Haagassa pidettyjen naamiaistansien osanottajista.

Viime talvikauden aikana pantiin Helsingissä alulle aivan uusi, Suomessa ennen kokeilematon NVK:n toimintamuoto: Nuoret Avioparit. Tarkoituksena on saada kokoon nuoret parit, joiden on toisinaan vaikeaa osallistua varsinaiseen NVK:n toimintaan. Sen vuoksi pääneuvottelukunta on antanut ohjeet, joiden mukaan avioparit voivat kokoontua kerran, pari kuussa itse kulloinkin valitsemanaan aikana ja haluamassa paikassa. Ohjelma ei ole ennakolta määritelty. Tosin neuvottelukunta on julkaissut oppikirjan, joka ilmestyy syksyyn mennessä,

mutta sen käyttö ei suinkaan ole pakollista. Avioparit voivat itse valita aihepiirin, jonka puitteissa keskusteluja käydään ainakin keran kuussa. Toinen kokoontumiskerta, jos se halutaan järjestää, on aivan vapaavalintainen. Joissakin Yhdysvaltain suurissa seurakunnissa nuoret parit on jaettu ryhmiin, jottei kodeissa kokoontumiselle ja läheisen kosketuksen saamiselle olisi mitään esteitä. Meillä on ollut tietenkin päinvastaisia ongelmia, ja Helsingin molemmat seurakunnat ovatkin tähän saakka kokoontuneet yhdessä, koska meitä on vä-

hän. Joukossa on ollut kaikenikäisiä nuoria pareja, kuten NVK:n toiminnalle sopiikin, sillä onhan sen tarkoituksena olla virkistyspaikkana 12-100-vuotiaille. Kihlaparitkin on huollittu mukaan. Helsingin seurakuntien Nuoret Avioparit eivät ole tänä kokeiluvuonna aivan sataprosenttisesti noudattaneet neuvottelukunnan ohjeita, vaan ovat keskustelleet useista eri aiheista ensimmäisessä illanvietossa suoritetun kyselyn perusteella. Aiheet ovat vaihdelleet politiikasta lapsipsykologiaan, ja väliin on tökätty esitelmä renessanssiajan maalaustaiteesta. Kes-

Risto ja Arja Kanerva.

Anna-Kaarina ja Pekka Roto.

Nuoret parit

Elvi ja "Laura" – ei vaan Tuomo Anttila.

kustelu on ollut vilkasta; ryöstäytynyt jopa joskus johtajan käsistä, kun osallistujat ovat oikein innostuneet. Kokoon-tumisaikakin on ollut varsin venyvä. Lopettamishetken on saattanut määrätä vasta se, että lapsenvahti on soittanut ja ilmoittanut pienimmän heräkkeen ja vaativan äitiä.

Vuoden kohokokhdaksi muodostui huhtikuussa Haagan kappelissa järjestetyt naamiaistanssit. Arja Kanerva oli koristellut salin varsin upeaksi ja kullanhohtoiseksi. Robert Petersen toimi juontajana ja onnistui häivyttämään alkukankeuden. Tuppuraisen Maija (helluntaista lähtien

Maija Tammi) oli nauhoittanut tanssimusiikkia, joka oli niin vetävää, että kankeajalkaisimmatkin lähtivät mielellään verryttele-mään. Naamiaispuvun puutteessa olevia ei käännytetty ovelta, mutta monet olivat sonnustautuneet varsin mielikuvituksellisiin asuihin. Läsnä oli perunasäkkien avulla luotuja muumipeikkoja, ja silityslaudan päälliseksi tarkoitettu hopeanhoitoisesta kankaasta oli kehitelty marsilaisten asut. Ja kaikilla oli niin mukavaa.

Ensi vuonna voidaan varmaan muissakin kaupungeissa järjestää ryhmiä, jos kaikki

nuoret parit lästä riippumatta ovat valmiit osallistumaan. Helsingissä kokemukset ovat olleet pelkästään myönteisiä.

Kaisa ja Gary London.

Paula ja Thomas McClure.

Lopetan – olen saanut kyllikseni

Kun Jeesus kertoi tarinan kylväjästä, joka lähti kylvämään, Hän kertoi siemenistä, jotka putosivat aurinkoiselle kallioperälle ja jotka kohta nousivat oraalle, mutta auringon noustua ne kuihtuivat.

Tämän vertauksen selitykseksi Hän sanoi, että nämä siemenet edustivat ihmisiä, jotka ensin ilolla ottivat vastaan evankeliumin, mutta luopuivat pois vastusten ja vaikeuksien tullessa.

Uskosta luopuminen on murheellista, vaikka vain harvat kiinnittävät siihen huomiota. Elämämme tarkoituksena ja päämääränä on tulla taivaallisen Isämme kaltaiseksi, eikä kukaan meistä pysty mittaamaan epäonnistumisemme vakavuutta ja seurauksia, kun emme saavutakaan tätä päämäärää.

Mikä saa ihmiset luopumaan kirkosta? Jotkut luopuvat synnin vuoksi, sillä he oppivat rakastamaan syntiä enemmän kuin vanhurskautta. Toisia houkuttelevat pois kirkosta nautinnot, yhteiskunnallinen asema tai taloudelliset etuisuudet. Mutta on myös niitä, joilla on hyvä tarkoitus, mutta jotka huolimatta tästä hyvästä tarkoituksestaan luopuvat kirkosta. Nämä ovat niitä, jotka ovat ihmisten eksytysten kavaliin juonien sokaisemia ja harhauttamia.

Asialla on kaksi puolta, joihin meidän tulee kiinnittää huomiomme. Toinen liittyy niihin ihmisiin, jotka luopuvat kirkosta, ja toinen niihin, jotka edesauttavat heidän hengellisen luopumuksensa syntyä.

Jos me olemme syynä siihen, että joku luopuu kirkosta, tai jos me edes-

autamme tätä tapahtumaa, me tuhoamme tuossa ihmisessä jotakin, joka on arvokkaampaa kuin itse elämä. Me ohjaamme hänen elämänsä sellaisille urille, että hän menettää Jumalan vain uskollisille lapsilleen tarjoamat siunaukset, ja me synnytämme olosuhteiden sarjan, joka jatkaa uskon puutetta seuraavien sukupolvien keskuudessa.

Jeesus sanoi: "...joka purkaa yhdenkään näistä pienimmistä käskyistä ja sillä tavalla opetta ihmisiä, se pitää pienimmäksi taivasten valtakunnassa kutsuttaman."

Hän sanoi myös: "...joka viettelee yhden näistä pienistä, jotka uskovat minuun, sen olisi parempi, että myllynkivi ripustettaisiin hänen kaulaansa ja hänet upotettaisiin meren syvyyteen."

Muistan erään miehen, joka lakkasi käymästä kirkossa sen jälkeen, kun hän tuns seurakunnan johtokunnan erään jäsenen loukkaaneen häntä. Mikä on hänen asemansa?

Hän itse on menettävänä osapuolena. Onko tällaista koskaan tapahtunut sinulle? Tapahtuuko sellaista juuri nyt? Hän ei voi kieltäytyä tottelemasta ja säilyttää vastuuta sen johdosta seurakunnan johtokunnan jäsenen harteille, vaikka häntä oli kohdeltu epäoikeudenmukaisesti. Herra on sanonut meille, että meidän on annettava anteeksi kaikille ihmisille heidän syntinsä — jopa tuolle seurakunnan johtokunnan jäsenelle, jonka me **kuvittelemme** kohdelleen meitä huonosti.

Apostoli Pietari kielsi Vapahtajan kolmasti. Antaako se muille oikeuden

kieltää Hänet? Juudas kavalsi Herran — oikeuttaako se muutkin menetelemään samalla tavalla?

On niitä, jotka sanovat: "Jos seurakunnan johtaja voi tehdä niin ja niin, minä luovun kirkosta." Mitä olisi tapahtunut, jos alkukirkon aikaiset pyhät olisivat sanoneet samoin? Mitä olisi tapahtunut, jos joku heistä olisi sanonut: "Jos kerran apostolilla oli röyhkeyttä kieltää kirkko ja kavaltaa Vapahtaja, niin minä luovun kirkosta." Mitä tapahtuu, jos jotkut tämän päivän veljistä sanovat: "Me emme aio käydä kirkossa, joka ei erota Pietarin kaltaista miestä virastaan, vaikka hän kielsi Herran kolmasti"? Ollisiko ollut oikein, jos sellaiset pyhät alkukirkon aikoina olisivat ryhtyneet epäaktiivisiksi ja olisivat luopuneet uskosta?

Me olemme oman itsemme herroja. Meidän ei pidä koskaan ottaa itsemme oikeutta piiloutua muitten virheitten taakse ja odottaa muitten johtavan meidät tuohon syntiin. Kylväjävertauksella on sanoma meille. Elämmekö me niin, että me voimme ymmärtää tuon sanoman, vai olemmeko me liian katkeroituneita ja kylmiä ottaaksemme sitä vastaan? Huolehtikaamme siitä, että kun paahattava aurinko nousee, me emme lakastu ja lankea pois.

Orval L. Nelson
Lähetysjohtaja

APUYHDISTYKSEN KONFERENSSI TAMPEREELLA

Elokuun 21 - 23 p:nä 1970

PERJANTAINA	21. 8.	klo 13 klo 14	Ilmoittautuminen Konferenssin avaus Yllätyksellistä ja kiinnostavaa ohjelmaa päätyen yhteiseen Illoiseen Iltaan
LAUANTAINA	22. 8.	klo 9 alkaen	Opetus- ja koulutusohjelmaa laulun ja reip- pailun rentouttamana; päivän päätteeksi Yhteinen Illallinen, johon toivomme myös aviomiestemme osallistuvan
SUNNUNTAINA	23. 8.	klo 9	Päättäjäistilaisuus todistuskokouksineen

TERVETULOA

Tämän jälkeen on tilaisuus osallistua Tampe-
reen seurakunnan pyhäkouluun ja sakrament-
tikokoukseen.

Amerikkaan...

Monien toive päästä käymään kirkon keskuspaikassa toteutunee ensi lokakuussa. Skandinaavinen yhteismatka "Group Scandinavian Mormons" alkaa Kööpenha-
minasta lokakuun 1. p:nä 1970. Matkalaiset ehtivät yleiskonferenssiin ja voivat
sitten kuukauden ajan tutustua Amerikkaan sekä vieraila ystävien ja sukulaisten
luona. Lento tapahtuu uudenaikaisella suihkukoneella, ja pääte piste on Salt Lake
City.

Tämän varsin edullisen matkatarjouksen takana on American Travelers Motor
Club. Matkan amerikkalainen järjestäjä on veli Fritz E. Johanson, ja matkanjoh-
tajina, toimivat Willy ja Gerd Herrey Göteborgista, os. Akvamaringatan 7 A,
421 60 Västra Frölunda, Sverige. Suomessa tiedotusta välittää H. Uusitalon perhe,
os. Sirkkalank. 17 A 2, Turku 6.

Suomalaiset ystävämme Amerikassa ovat tarjoutuneet järjestämään kotimajoi-
tuksia kalliitten hotellikulujen välttämiseksi. Sellaista haluavien pitäisi välittömästi
ilmoittaa siitä Uusitaloille, elleivät ole sitä jo tehneet.

Tämän lehden ilmestyessä mahdollisesti vapaina olevista lentokonepaikoista saa
tiedon edellä mainituilta tai suoraan matkan ruotsalaisilta johtajilta veli ja sisar
Herreyiltä.